

онуй на длѣжноститѣ. Заради туй Христіенитѣ и другитѣ нѣ-Мюсулманы подданицы сѣ длѣжны, какъто и Мюсулманитѣ, да са подложѣтъ на обнародваня въ послѣдне време законъ за распорѣжданъето на рекрутиранъето (войскосъбираниъето) (*).

XXV.) Началото за личното отмиѣненіе отъ военната служба, было чрѣзъ замѣстяванъе, было чрѣзъ откупѣванъе, ще са уни-чтожи.

XXVI.) Потрѣбнитѣ уставы за начина на приемањето въ ре-довѣтъ на войската и на нѣ-Мюсулманитѣ подданицы, ще са съчинитѣ и публикуватъ, колкото е възможно по-скоро.

XXVII.) Ще са предприеме по-скоро преобразованіето на Уставитѣ, които са касаѣтъ до съставенъето на Еялетскитѣ и Санджашки Съвѣты, за да са оздрави законното избиране на Мюсулманскитѣ, Христіенскитѣ, или други членове и да са обезпечи свободното исчисленіе на гласоподаваніята. Високата Порта ще са погрыже за по-сгоднитѣ мѣрки, за да са извѣ-стява точно за послѣдствіята на разсѣженіята и да научва и утвърдява станжлитѣ рѣшенія.

XXVIII.) Какъто законитѣ, които управляватъ купуванъето, продаванъето и ступанството на недвижимитѣ стежанія, сѣ об-щы за сичкитѣ подданицы на Моето царство (**), тѣ са допро-

въ Каталозитѣ на Императорскитѣ архивы.

Събиранията отъ *Вегіята*, спорѣдъ смѣтката на 1,850 год. са качили на 200 милиона гроша (*Renseignement pour l'histoire contemporaine de la Turquie*) на 1,860 л. възлѣзохъ на 551,929, кесин, т. е. 2,759,645 Лиры Турскы.

(*) Спорѣдъ древната система бѣхѣ длѣжны само нѣкои Христіенскы народности да даватъ войска; и н. п. Мырдитѣ въ военно време давахѣ едно опредѣлено чис-ло орѣженосцы, които, подъ байракъ съ Кръсть, са съединявахѣ съ централното тѣло на Турската войска, за да завземѣтъ послѣ положеніе, което имъ са покажаше; други, като Българскитѣ войници (*D' Ossoy, Tableau de l'Emp. Ott. VII. 17. 379*), са распорѣждахѣ по различни службы изъ войската, тѣ слѣдватъ отъ нѣкои мѣста и до сега подъ старото си наименованіе *войникъ* да са призоваватъ въ Столицата и са нареждатъ пакъ по Царскы службы — да пасѣтъ ковьѣтъ Сарайскы.

(**) Древното Турско Законодателство забраняваше на чужденцитѣ правото на недвижима собственость въ Мюсулманскы мѣста; съ сичко туй много рано В. Порта припозна и пріе въ различни Мемуары до разны посолства въ Цари-градъ, «*Че жены, Турскы подданицы, не загубватъ чрѣзъ ожениванъето си съ чуж-денцы своитѣ права, които по наследственно право или по другій начинъ сѣ при-*